

[Alfred Jensen.]

Fald frisk Morgenbrød. De, der løber tidligt til Bageren om Morgenen, kommer der vist af en anden Aarsag; de kommer der sikkert for at sikre sig noget Brød fra Dagen i Forvejen, hvilket de kan faa til nedsat Pris. En anden Ting gør jo ogsaa, at det ikke er saa nødvendigt, og det er, at Rugbrød ikke maa sælges samme Dag, som det er bagt, at det skal ligge til Dagen efter.

Naar man tager alle de Argumenter i Betragtning, der er givet for Lovforslagets Fremsættelse, kan vi ikke komme til anden Anskuelse, end at dette Lovforslag er ganske overflødig, at det er bundreaktionært, og at det er fuldkommen i Strid med Bagerens Interesser, og at det ogsaa strider mod de Sparebestræbelser, der gennemføres nu. Vi vilde have foretrukket, at man, naar man endelig vilde ændre ved Lov om Arbejde i Bagerier, havde imødekommet Bagerens Krav og gennemført Forbud mod Arbejde i Bagerier fra Kl. 6 Aften til Kl. 6 Morgen, og at dette Forbud ogsaa kom til at omfatte Bagermestrene og Bagermestrenes Familie.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg har anset det for rimeligt, at Lovforslaget blev fremsat og gennemført, idet der her ikke alene er Tale om Producenterne, men ogsaa om Forbrugerne i videste Forstand. Vi er inde under saadanne Vilkaar, at det maa være nødvendigt paa dette og maaske en Række andre Omraader, at der tages andre Hensyn ved Tingenes Afgørelse, end vi ellers har været vant til. Der er i Lovforslaget givet et Tilsagn om, at man, saa snart Forholdene ikke længere nødvendiggør Opretholdelsen af den foreslaaede Ændring, vil ophæve Loven, og vi maa jo haabe paa, at det Tidspunkt snart kommer, hvor vi er i Stand til at ophæve den midlertidige Ændring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 168 af 13. April 1938 om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4949; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4747).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er det fremkommet som Resultat af Arbejdet i et Udvalg, hvor de 4 store Partier har været repræsenteret tillige med Repræsentanter for de interesserede Organisationer. Udvalgets Opgave har været at prøve paa at finde en midlertidig Ordning, der gør det muligt opsigelsesmæssigt at arbejde paa en for begge Parter forsvarlig Maade under Hensyn til de Vanskeligheder, der fremkommer derved, at det er umuligt at disponere blot nogle Maaneder frem i Tiden.

Der er jo i Dag ikke ret mange Virksomheder, der er klar over, om de har Varer at handle med eller Varer til Produktion i den Tid, der ligger fremefter. Alene af den Aarsag har man haft Grund til at befrygte, at der falder Opsigelser, der afbryder Arbejdsforholdet i Tilfælde, hvor man kunde undgaa det, hvis der var Mulighed for at træffe en anden Ordning.

Det er dette, der har ligget til Grund for Lovforslagets Fremsættelse, og jeg vil gerne meget stærkt understrege, at Lovforslaget ikke har noget at gøre med en Ændring af Funktionærloven i øvrigt. Derfor indledes Lovforslaget med en Bestemmelse i § 1, der fastslaar, at de Virksomheder, der kan benytte Loven, skal være kriseramte. Jeg er vel klar over, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Virksomhed er kriseramt eller ej, kan være vanskeligt at afgøre, og jeg er ogsaa klar over, at der kan komme visse Tilfælde, som man nødvendigvis maa lade Domstolene afgøre. Men der er i alt Fald paa Forhaand en Række Tilfælde, hvor der ikke kan være nogen Tvivl. Hvis f. Eks. en Arbejdsgiver vilde benytte denne midlertidige Lov til at skaffe sig af med en Funktionær for at faa en anden